భిన్న ధ్రువాలు

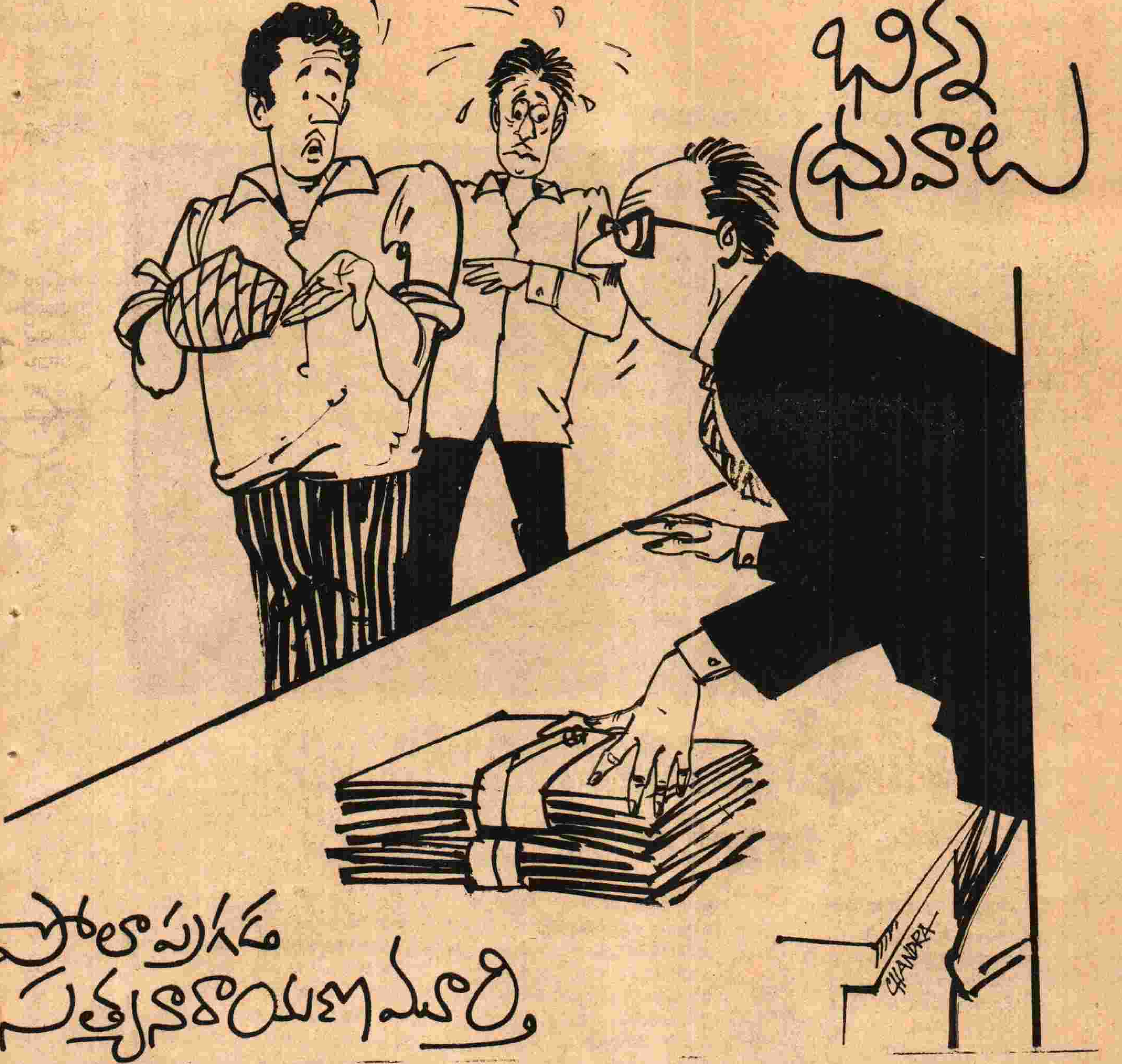

పోలాప్రగడ సత్యనారాయణమూర్తి

ఏ మాట కా మాటే అనుకోవాలి. ట్రాన్స్ఫర్ అయి ఈ ఊరికి ఈ కొత్త ఆఫీసరు రాకపోయినా, వచ్చి గోపాలాన్నీ విశ్వనాథాన్నీ ఒక కంట కనిపెట్టక పోయినా, కనిపెట్టి ఇద్దర్నీ కలిసి ఉమ్మడిగా చివాట్లు పెడుతూ ఉండకపోయినా, వాళ్ళ ప్రాణానికో చిన్న సైజు యముఁడిలా తయారు కాకపోయినా, వీటిలో ఏ ఒక్కటి జరక్కపోయినా, గోపాలం విశ్వనాథం ఇంత ప్రాణ స్నేహితులు అయి ఉండకపోదురు. వాళ్ళ ఇద్దర్నీ ఇంత సన్నిహితులుగా చేసిన పుణ్యం, గౌరవం, గొప్ప ఇలాంటివి ఏవైనా ఉన్నాయంటే అవన్నీ పూర్తిగా ఆఫీసరు గారివే.

లేకపోతే వీళ్ళిద్దరూ ఇంత క్రితం మొహం మొహం చూసుకుని ఎరుగుదురూ?. . . ఒకే ఆఫీసులో పని చేస్తున్నా రెండు భిన్న ధ్రువాలు వాళ్ళిద్దరూ. గోపాలం లోకం గోపాలానిది. విశ్వనాథం ప్రపంచం విశ్వనాథానిదీను. ఒకడు పరమ సాత్త్వికుడూ, ఇంకోడు పైలాపచ్చీసూ. ఒకడు మహా భయస్థుడూ, పైగా గృహస్థుడూను. మరోడు నిర్లక్ష్యాన్నే లక్ష్యంగా పెట్టుకున్న ఘోటక బ్రహ్మచారి. గోపాలం ఒకరి జోలికీ శొంఠికీ పోడు. విశ్వనాథానికి ఊళ్ళో నాడవలన్నీ తనకే కావాలి. అధికారులు ఏమనుకుని పోతారో అని గోపాలం నూటనాలుగు డిగ్రీల జ్వరం కూడా ఆఫీసుకు వెడితే, అవసరం లేకపోయినా అఖిల కాజువల్ లీవుకూడా వాడుకుంటే కాని విశ్వనాథానికి నిద్దర పట్టదు. జీతాన్ని జాగ్రత్తగా నెలంతా వాడుకుంటూ, బుద్ధిమంతుడిలా పంచెకట్టూ, అంటకత్తెర జుట్టూ వీటితో గోపాలం కాలక్షేపం చేస్తే, వచ్చిన జీతాన్ని ఒకటో తారీఖునే టెరిలిన్ షర్టులలోకీ, కాన్వార్ చెప్పల్స్‌లోకి మార్చేసి, మర్నాటినుంచీ క్రాపింగ్ ఎగరేసుకుంటూ కనిపించిన ప్రతి వాడి దగ్గరా చేబదుళ్ళ కోసం చెయ్యి జాపుతాడు విశ్వనాధం.

ఇలాంటి ఒక అంట కత్తెర జుట్టునీ—బిరుసు క్రాపింగునీ దగ్గరగా తీసుకు రావడం ఎంతో కష్టం. అలాంటిది కష్టపడి తీసుకు వచ్చాడంటే ఆ ఘనత అంతా ఆఫీసరుదే. గోపాలం మందకొడితనాన్నీ విశ్వనాథం తొందరపాటునీ ఒక లాగే సత్కరించ సాగారు ఆఫీసరుగారు. రోజూ ఎందుకో ఒకందుకు ఇద్దరికీ ఆఫీసరుగారి దీవెనలు తప్పకుండా లభించడంతో, ఆఫీసు వదిలాక వాళ్ళిద్దరికీ ఎంతో సామగ్రి ఉండేది ముచ్చటించుకోవడానికి. ఒక్కొక్క పూట ఆఫీసరు మీద ఆప్యాయత విజృంభించేసి వాళ్ళు వల్లించే అష్టోత్తరం అర్ధరాత్రికికూడా పూర్తి అయేది కాదు. అందువల్ల మర్నాడు పొద్దుటే మిగిలిన నామావళి అందుకోవలసి వచ్చేది. కొన్నాళ్ళు చూసి ఇదేం బాగో లేదని తన సావాసుని గోపాలం ఎలాగో అలాగి తక్కిన రెండు గదుల్లోకీ సర్దుకుని మిగిలిన తన వీధిగదిలో విశ్వనాథానికి విడిది ఏర్పాటు చేశాడు. దాంతో వాళ్ళకి పుష్కలంగా టైమ్ దొరికింది, ఆఫీసరు మీద

ఈ మౌనం

డా॥ సి. నారాయణ రెడ్డి

ఒంటరితనం గదికుంది
ఊహలకు లేదు.
నాలుగు గోడలమధ్య
మూలుగుతున్న ఇరుకులో
సముద్రాల విస్తృతి ఉంది
తిమింగలాల ఉద్ధృతి ఉంది.

పిలిచే సర్పాలున్నాయి
కరిచే పుష్పాలున్నాయి.
కళ్ళను తప్పించుకుని గుండెనుంచి
వెల్లుబికే బాష్పాలున్నాయి.

గాలి నోటిలో ఇరుక్కున్న
పూల ఊపిరులు
వల్లకాటిలో మేల్కొన్న
జ్వాలా మంజరులు
ఉన్నాయి ఈ గదిలో
ఒంటరితనం అంపపొదిలో.

ఎగిరే పక్షులు ఈ మొగ్గలు
ఎదిగే చిచ్చులు ఈ ఓర్పులు.
తొందరపడకు; ఈ మౌనం
తుఫానులకు జన్మస్థానం

అవసరం అయితే సహస్రనామాలుకూడా వల్లించడానికి.

ఆఫీసరుకి బహూకరించిన ప్రతి కొత్త బిరుదుకీ విశ్వనాథానికి గోపాలందగ్గర్నుంచి ఒక మంచి కాఫీయో, హోటల్ భోజనంలోకి ఇంత ఊరగాయో లభించేది. ఒక్కో రోజున ఆఫీసరు మీదికి మరీ దురుసుగా కనక బండి పోనిస్తే, ఆ రోజున గోపాలం ఇంట్లో ఆతిథ్యమే దొరికేది విశ్వనాథానికి. ఈ విధంగా ఆ భిన్నధ్రువాలు రెండూ ఆఫీసులో ఉండే ఆయిదారు గంటలూ తప్పించి తక్కిన రోజంతా ఏకధ్రువమయిపోయి ఇచక్కా ఆఫీసరు మీద జోక్స్ విసురుకుంటూ నవ్వుకుంటూ ఆదర్శమైన మైత్రికి నిపురూపమైన ఉదాహరణగా ఉండిపోయాయి.

ఇలా ఉండగా ఒక రోజున గోపాలం భోజనం చేసి బట్టలు వేసుకుని విశ్వనాథం కోసం చూసేసరికి అతని దగ్గర ఆఫీసుకి బయలుదేరే లక్షణా లేం కనిపించలేదు. గంట క్రితం తను స్నానానికని బయలుదేరినప్పు డెలా ఉన్నాడో ఇప్పుడూ అలాగే ఉన్నాడు. గడ్డం గీసుకోకుండా, గూడకట్టు పంచెతో మడతమంచం మీద వెల్లకిలా పడుకుని, గాలిలోకి రింగులుగా సిగరెట్ పొగ వదులుతూ ఆలోచిస్తున్నాడు. టైమ్ చూస్తే తొమ్మిదిన్నర దాటుతూంది. ఆలోచనలో పడి అబ్బాయిగారు ఆఫీసు సంగతి మరిచిపోయినట్లున్నారు.

"ఏయ్. విస్సన్నా! లే. ఇంకా అలా పడుకున్నావేమిటి? ఆఫీసుకి టైమ్ అవుతోంది. మళ్ళీ ఆలస్యం అయితే అవతల నరకాసురుడు ఏడుస్తాడు."

వాళ్ళ భాషలో ఆఫీసరుకి గల అనేక పేర్లలో నరకాసురుడు ఒకటి మొద్దు పేరయినా, ఏడుడానికి మాత్రం అర్థం తిట్టడమే. గోపాలం హెచ్చరిక విన్నాకూడా విశ్వనాథ్‌లో చలనం కలగలేదు. కాస్సేపు విశ్వనాథ్ వైపు విస్తుపోయి చూసి, గోపాలం మళ్ళీ హెచ్చరిక చేశాడు. ఈ సారు విశ్వనాథం కొద్దిగా కదిలి, కళ్ళతో గోపాలాన్ని గదిలోకి రమ్మని సంజ్ఞ చేసి, పక్కనే స్టూల్ మీద ఉన్న లీవ్ లెటర్‌ని అతనికి అందించాడు.

"ఈ గంటలోనే ఏం వచ్చింది నీకు?" అంటూనే ఆ శలవు చీటీ అందుకుని నాలుగు పంక్తులు చదివి, "ఒరి నీ అసాధ్యం కూలా? వంట చేసుకుంటూంటే గంజి పడి నీ కుడిచెయ్యి కాలి బొబ్బ లెక్కి పోయిందీ? . . . ఈ అబద్ధం ఏమిటి? కుడి చెయ్యి నిక్షేపంలా ఉంటే, ఏమిటిది?" అన్నాడు గోపాలం.

"అది అంతేలే" అన్నాడు నిర్లక్ష్యంగా. విశ్వనాథ్.

"ఇప్పుడు మార్చి ఆఖరు వారం కదా? ఈ లెటరస్సి హడావిడిలో నీకు లీవు గ్రాంట్ చేస్తాడూ?"

అందుకే కదుటోయ్ చెయ్యి కాలిందని పెట్టాను అందులోనూ కుడి చెయ్యి—ఎన్ని ఆలోచించి ఇలా పెట్టేనటావ్?"

పెట్టావయ్యా . . . బాగానే ఉంది. కాని ఆ హిరణ్యాక్షుడు గ్రాంట్ చెయ్యొద్దూ?"

నిక్షేపంలా చేస్తాడు. అది అంతా నువ్వు చెప్పడం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. నువ్వు కాస్త జాగ్రత్తగా వర్ణించి చాలా ప్రమాదం జరిగి ఉన్నట్లూ, ఇంకొంచెం ఉంటే ఒళ్ళంతా కాలిపోయి ఉన్నట్లూ తెలివిగా చెప్పావంటే మహ చక్కగా గ్రాంట్ చేస్తాడు."

ఏమిటో నా కీ అబద్ధాలు చెప్పటం అస్సలు అలవాటు లేదు."

"అలా అని తడబడేవు సుమా—కొంప దీసేస్తావు. వాడసలే అసాధ్యుడు. అనుమానిస్తే పేగులు లెక్క పెడతాడు."

"అసలు ఎందుకొచ్చిన తంటాలు ఇవన్నీ శుభ్రంగా ఆఫీసుకి వచ్చెయ్యకూడదూ?"

"వీల్లేకే కాదుటోయ్ ఇదంతా."

"ఏమిటి వీల్లేనిది? నీ కిప్పుడు వచ్చిన మహా ప్రమాదం ఏమిటో?"

"ప్రమాదం అంటే ప్రమాదమే. అయినా నీ దగ్గర చెప్పక పోవడానికీ దాపరికానికీ ఏముంది కాని విను. నేను తరుచు చెబుతూ ఉంటాను లలిత అని వాళ్ళ నాన్న ఇవాళ ఒక సంబంధం ఏదో రైటు చేసెయ్యాలనుకుంటున్నాడట. అందువల్ల నన్ను మంచున్న పళంగా బయల్దేరి వచ్చి వాళ్ళ నాన్నతో మాట్లాడమనీ, లేకపోతే ఆనక ఇద్దరం విచారించవలసి వస్తుందనీ, వాళ్ళ ఊరునుంచి ఒక కుర్రాడి ద్వారా చీటీ రాసి పంపింది.

"ఇప్పుడా ఊరు వెళ్ళి ఆ సంబంధం తప్పించి నీ సంబంధాన్ని ఖాయ పరుచుకుని రావాలన్నమాట. . . సరే కానియ్యి. తప్పుతుందా?" అంటూ లేచాడు గోపాలం.

"నువ్వు జాగ్రత్తగా చెప్పాలి సుమా. ఇవాల్టికి నువ్వేలాగ గట్టెక్కించావంటే, రేపటి సంగతి నేను చూసుకుంటాను" అన్నాడు విశ్వనాథ్.

"ఏం చూసుకుంటావో ఏమో" అని నసుగుతూ అయిష్టంగా అడుగు కదిపాడు గోపాలం.

* * *

ఆ రోజు శనివారం. మర్నాడు పది గంటల దాకా కూడా విశ్వనాథ్ రూమ్‌కి తిరిగి రాకపోయేసరికి, కలు కాలిన పిల్లి లాగ వీధిలోకి, ఇంట్లోకి తిరుగుతూ తెగ ఇబ్బంది పడుతున్నాడు గోపాలం. బయటికి వచ్చి చూసినప్పుడల్లా విశ్వనాథ్ రూమ్‌కి వేసి ఉన్న తాళంకప్ప అతని కేసి చూసి నవ్వినట్లనిపించి విసుక్కోసాగాడు. ఇంకా రాడేమిటి? . . . ఏమైపోయాడు? . . . పెళ్ళి రాజకీయాలు మాట్లాడుకోడానికి ఇరవైనాలుగు గంటలు సరిపోలేదు కబోలు అబ్బాయి గారికి. ఏమిటో ఈ అర్థం లేని ఉండిపోడం ఆ ఊరు వెళ్ళి ఆ మెట్టున ఘటాల కొంపలు మునిగి పోతాయంటే. కొంప దీసి బస్‌స్టాండ్ నుంచి అలా డైరెక్టుగా ఆఫీసుకి వచ్చెయ్యడు కదా?

ఈ ఆలోచనతో భయం వేసి గోపాలం నిలువెల్లా ఒక్కసారి వణికి పోయాడు. దాంతో ఆనాడు జరిగిందంతా అతని ఆలోచనలో సినిమా రీలులా తిరిగింది . . .

కొత్త సంవత్సరంలో
సరికొత్త నవలాకుసుమాలు
మాదిరెడ్డి సులోచన? — హారికిషన్ నవలలు

	రూ. పై.
స్త్రీ ప్లస్ స్త్రీ	6.00
ఈ కాపురాలు ఇంతే	6.00
తల్లి కాని తల్లి	7.00

శ్రీమతి పెన్నేరు పాప

దరిచేరని పక్షులు	7.00

డిక్షనరీలు

ఇంగ్లీషు-తెలుగు (పాండి)	2.25
ఇంగ్లీషు-ఇంగ్లీషు-తెలుగు (పాండి)	3.00
ఈజీ గ్రామర్ (ఇంగ్లీషు-తెలుగు)	2.00

ఈ పై పుస్తకములు మొత్తం కొన్నవారికి పోస్టేజి ఉచితం. డబ్బు ముందుగా మనియార్డరు చేయవలెను వి.పి.లు లేవు!

ఎడ్యుకేషనల్ పబ్లిషర్స్
—కాంగ్రెస్ ఆఫీస్ రోడ్. విజయవాడ-2

విశ్వనాథం ఇచ్చిన లీవుని ఆఫీసరుకి ఆరోజు తను అందజేశాక, ఆయన దానిని పూర్తిగా చదువుకుని తరవాత తల ఎత్తి తనని పరిశీలనగా చూశాడు. తనకి ఆ చూపు కొంచెం ఇబ్బందిని కలిగించాయి. "అలా కొంచెం సేపు పరీక్షగా చూసి ఈ లీవు లెటరు నీకు ఎవరిచ్చారు?" అన్నాడు ఆఫీసరు.

కొంచెం బెదురుతూ "అతనే" అన్నాడు తను.

"ఇంతకీ అతనికి కాలిన చెయ్యి కుడా, ఎడమా?"

"కుడి చెయ్యేనండి. వేళ్ళూ అర చెయ్యీ మొత్తం పూర్తిగా బొబ్బ లెక్కి పోయాయండి. ఆఫీసుకి వచ్చినా ఏం రాయలేడండి."

"అహా... అలాగే?... పాపం! అంత కాలిపోయినా లీవు లెటర్ మాత్రం అందంగా రాయగలిగాడన్న మాట" అన్నాడు ఆఫీసరు తల పంకిస్తూ.

కొంప దీశాడు. విశ్వనాథ్ ఎంత తెలివి తక్కువ పని చేశాడు! తనకి గుండెల్లో రాయి పడింది. ఈయన తనని క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేసి చివరికి తన చేత నిజం కక్కించడు కదా?... తన గొంతు వణుకుతూంది... మాట తడబడుతూంది. వీటికి తోడు విశ్వనాథ్ తెలివితక్కువ మీద పట్టరాని కోపం కూడా వస్తూంది. ఎంత పని చేశాడు?

కుడి చెయ్యి అని అఘోరించకపోతే, ఎడం చెయ్యి అని ఏడవకూడదూ? తెలివి తక్కువగా రాసి ఇరుకున పడ్డాడు. పైగా తనని కూడా ఇబ్బందిలో పెట్టాడు ...సరే కానియ్... అంతగా వస్తే నిజం చెప్పేస్తాను. తరవాత ఎలా వస్తే అలా చూసుకో వచ్చు. వచ్చాక విశ్వనాథ్ ఎలాగో అలాగ సర్ది చెప్పుకుంటాడు.

ఇలా తనో నిర్ణయానికి వచ్చాక ఆఫీసరు ముఖంలోకి ధైర్యంగా చూడగలిగాడు. తన కళ్ళల్లోకి తీక్షణంగా చూస్తూ "అతని చెయ్యి ఎందుకు కాలినట్లు?" అన్నారాయన.

తను తడబడుతూ "గంజిటండి.. అదేనండి... అన్నం... అన్నం వార్చేటప్పుడండి...గంజి అండి" అంటూ చెల్లిగా ఫిక్ భాషలో, ఏం చెప్పాడో తెలియకుండా మొత్తానికి చెప్పాడు.

"అయితే అతను రోజూ అన్నం వండుకుంటాడన్న మాట... మరయితే ఆ మధ్య నాలుగైదు సార్లు ఆఫీసుకి ఆలస్యంగా వచ్చావేమిటి అంటే, హోటల్లో భోజనం చేసి రావడం వల్ల ఆలస్యం అయింది అంటూ చెప్పావేమిటి?"

అలా చెప్పావా? చంపావు కదరా విశ్వనాథ్! నాకు వచ్చి పడింది కదరా ఈ చక్కా చావు మధ్యన? ఇలాంటి ఇరకాటంలో తనని పెట్టేసి అక్కడ ఇంచక్కా మామగారింట్లో కులుకుతూ కబుర్లు చెబుతూ కూర్చున్న విశ్వనాథ్ మీద ఒళ్ళు మండింది.

"ఏమయ్యా... మాట్లాడవేం?... రోజూ హోటల్లో భోజనం చేసేవాడు, ఇవాళ వండుకోవడం వల్ల అలవాటు లేక, గంజి చేతిమీద ఒలికింది— అవునా?"

"చిత్తం...చిత్తం..."

"ఎప్పుడూ వండుకోనివాడు ఇవాళ ప్రత్యేకంగా వండుకోవడం బహుశా క్యాజువల్ లీవు కోసం అనుకుంటాను... ఏం?"

ఇంకీయన దగ్గర నిజాన్ని దాచి లాభం లేదని గ్రహించి, ఒక పక్క నుంచి భయపడుతూనే చెప్పేశాడు అసలు సంగతి అంతా. తను చెప్పిన ప్రతి అక్షరం శ్రద్ధగా విని తల ఊపి, "అదీ—అలా చెప్పు... సర్లే... నువ్వెళ్ళు" అన్నాడు ఆఫీసరు. బ్రతుకుజీవుడా అని ఇవతలపడ్డ తనకి మళ్ళీ విశ్వనాథ్ భయం పట్టుకుంది. ఇలా ఆఫీసరుకి ఉన్న విషయం చెప్పేశానని ఏం ఎగురుతాడో ఏమో... ఎగిరితే ఎగరనీ... చావనా మరి?... చెప్పకపోతే ఎలా ఆ పరిస్థితిలో?... తరవాత అంటావ్?...తన తంటాలేవో తను పడతాడు విశ్వనాథ్. "మరి ఇలా నిజం చెప్పేయవలసి వచ్చింది. తప్పలేదు. ఏం చెయ్యమంటావ్" అంటూ విశ్వనాథ్ కి తెలియబరిస్తే సరి. తనకి బరువు తీరిపోతుంది.

ఇలా నిశ్చయించుకుని సాయంత్రం తను ఆఫీసు నుంచి తిరిగి వచ్చేసరికి విశ్వనాథ్ ఇంకా రాలేదు. తెల్లారి రాలేదు. పది అవుతూంది- ఇంకా రాలేదు. తన భయం అల్లా ఒకటే ... ఆఫీసరుకి తాను నిజం చెప్పేశాననే సంగతి తెలియక, డైరెక్టుగా చేతికో కట్టు కట్టుకుని ఆఫీసుకి ఎక్కడ వచ్చేస్తాడో ఈ విశ్వనాథ్ ... పదికూడా దాటిపోతూంది... ఇంకా రూమ్ కి ఏడవక పోతే ఎలా?... వీడి కోసం నే నెక్కడ ఏడిచేది?... సరే కానియ్యి. అతని కర్మ ఎలా ఉంటే అలా అవుతుంది.

గోపాలం సరిగ్గా ఆఫీసులోకి అడుగు పెట్టేసరికి తనేదైతే భయపడ్డాడో అదే జరుగుతూంది. కుడి చేతి నిండా వేస్ లైనూ, దూదీ, వాడూను. బస్ దిగి తిన్నగా ఆఫీసుకి వచ్చేసినట్టున్నాడు. ఇప్పుడీ, విశ్వనాథ్ కి నిన్న ఆఫీసరుతో తను నిజం చెప్పేసిన సంగతి సూచించడం ఎలా? లేకపోతే "చెయ్యీ గంజీ" కథ ఏం ఏకరువు పెడతాడో, ఏం కర్మో... ఇప్పు డేమిటి చెయ్యడం?

తొట్రుపడుతూ నాలుగడుగులు ముందుకి వేశాడు. ఆఫీసరుగారు ఏవో ప్రశ్నలు అడుగుతున్నారు. వీన వాడేదో చెబుతున్నాడు. ఎలాగేనా నిన్న జరిగిన సంగతిని సంజ్ఞల ద్వారా అందించి విశ్వనాథాన్ని ఆ ప్రమాదం నుంచి తప్పించాలని మహా ప్రయత్నం చేశాడు గోపాలం. కాని విశ్వనాథం ఇటు చూడ్డే! అతని మాట అటుంచి ఆఫీసరు చూసేశాడు గోపాలం పడుతూన్న తాపత్రయాన్ని. అందుకే అన్నారు—

రా. గోపాలం. విశ్వనాథ్ ఏం చెబుతున్నాడో విను... ఊం... కానియ్యవోయ్" అని.

"అవునండి... ఇంకొంచెం ఉంటే ఒళ్ళంతా కూడా కాలిపోను... గోపాలం కూడా చూశాడు... మణికట్టు, అరిచెయ్యి, చేతి వేళ్ళు ... అన్నీ..." అంటూ వేస్ లైన్ ని బాగా పట్టించి కాలిన దానిలా తయారుచేసిన చేతిని ఆయనకి చూపించాడు విశ్వనాథ్

గోపాలానికి ముచ్చెమటలు పోశాయి.

ఆఫీసరు సంగతి పరిశీలించి చాలా చిత్రంగా కాలిందయ్యా... ఇలాంటిది నే నింత క్రితం ఎక్కడా చూడలేదు" అన్నారు గంభీరంగా.

ఆయన దింపుతూన్న గతిలోకి ఎల్లగా దిగిపోతున్నాడే విశ్వనాథ్ అనే ఆలోచనతో గుబులు ఎక్కువైపోయింది గోపాలానికి.

నువ్వు కూడా చూడు గోపాలం. చాలా పెద్ద ప్రమాదం తప్పింది కదూ అన్నారు ఆఫీసరు. ఏం చెప్పలేక గోపాలం గుటకలు మింగి బిత్తర చూపులు చూస్తూ ఊరుకున్నాడు.

గోపాలం... నీ దృష్టిలో ఇది బాగా కాలినట్లు కాదా?" అన్నారు ఆఫీసర్ గట్టిగా. విశ్వనాథం కొరకొరా గోపాలం కేసి చూశాడు.

ఇంత మంచి అవకాశం ఆయన ఇస్తే మువ్వు ఇంక నీళ్ళు నములుతా వేమిటి? గబగబా గొరంతలు కొండంతలు చేసి కాలిన చెయ్యి గురించి చెడామడా వర్ణించి పారెయ్యకుండా" అన్నట్లుంది ఆ చూపు.

గోపాలం పని ఇరకాటంలో పడిపోతూంది. మళ్ళీ ఆఫీసరుగారు ప్రశ్నించడం, విశ్వనాథ్ బాధని అభినయిస్తూ జరిగిందంతా తిరిగి చెప్పడం— ఇలా కొంచెం సేపు ఏడిపించి ఏడిపించి ఆఖరికి నవ్వుతూ అన్నారు ఆఫీసరు: సర్లే, బాగానే ఉంది నీ చెయ్యి కాలడం మువ్వూను. ఇంకెందుకు కాని, ఆ చేతిని ఉన్న వేస్ లైనూ గీనూ బాగా తుడిచేసుకుని రా, ఆ లీవ్ లెటర్లో 'చెయ్యి కాలడం వల్ల' అనేక కరణాన్ని కొట్టేసి 'పెళ్ళి ప్రయత్నానికి వెళ్ళడం వల్ల' అని మార్చుకున్నావు కాని అంటూ వెళ్ళిపోయారు.

షాక్ తగిలినట్లయింది విశ్వనాథ్ కి. బిత్తరపోయాడు. వెంటనే తొట్రుపడి, ఏదో చెప్పబోయాడు. అప్పటికే ఆఫీసరు వెళ్ళిపోయారు. ఆయన వెళ్ళిన దిక్కే వెర్రిగా చూస్తూ కొంచెం సేపు అలాగే ఉండిపోయి, వెంటనే చర్రున గోపాలం వైపు తిరిగాడు విశ్వనాథ్. గోపాలం భయంతో వణికిపోతూ బుర్ర వంచుకుని నేల కేసి చూస్తూ నిలుచుని ఉన్నాడు.

ఏం చెప్పావు నిన్న ఆఫీసరుకి?... ఏం—మాట్లాడవేం?"

ఏం చెయ్యను మరి. నిజం చెప్పేదాకా ప్రాణాలు తీశాడు."

చెప్పి నా ప్రాణాలు తీశావు ఇప్పుడు."

గోపాలం ఏం మాట్లాడలేదు.

తమరు చేసిన ఈ ఘనకార్యాన్ని ముందే అఫీ

చెరుకూరి రమాదేవి

ఆటబొమ్మలు	నవల	7-50
పయనించే పడవ	"	7.50
బాంధవ్య బందితులు	"	7.50

కురుముద్దాలి విజయలక్ష్మి
నేటి యువతరాన్ని ఆకర్షించే నవలలు

కథానాయకి	"	8-00
అలివేణి	"	8-00
మారని కాలంలో మారిన మనుషులు		8-00
అశోకవనంలో సీత	"	7-50
ఓ స్త్రీ నీ అంతరంగం ఇదా?	"	6-00

కావిలిపాటి విజయలక్ష్మి

అపశ్రుతులు	"	6-00
చాకులాంటి లేఖ	"	6-00
పెంపుడు కొడుకు	"	6-00
రేడియో రామాయణం. ఉషశ్రీ		15.00
కార్యానాఖ్యానము. నండూరి పార్థసారథి		6-50
విజయ.	కౌముది	7-00

న్యూస్ పేపర్ ఏజెంట్స్ బుక్ సెంటర్
ఏలూరురోడ్, విజయవాడ-2

రిస్తే, నే నిలా పండుగా, చెయ్యిలా ఆఫీసుకి ఏడవక పెడుదు.''

''ఏదీ—నువ్వేమో రావ్‌కి రాకుండా తిన్నగా ఆఫీసుకే వచ్చేశావాయె. ఇంక నీకు ముందుగా చెప్పడానికి అవకాశం ఏదీ?''

''రాక ఏం చెయ్యను? ట్రైను వెళ్ళిపోయింది. అయినా నువ్విలాగ వెంట బెడతారని నే నేం కల గన్నానా?''

''నేను మాత్రం నువ్విలా ఆఫీసరుగారి దగ్గిరికి వచ్చి ఉడిపి తావని ఊహించానా?''

''ఏమైతేనేం, నీ స్నేహం చేసినందుకు వచ్చినవాళ్ళ పెద్ద పూలని చేసే పదిలావు ఆఫీసరు ఎందుకు,''

''నువ్వు మాత్రం?''

''చాలు చాల్లే... నీ లాంటి వెసరపప్పుగాడితో స్నేహం చెయ్యడం నాదే పొరబాటు.''

''ఆ మాట కొస్తే నీ లాంటి అబద్ధాల కోరుతో స్నేహంచెయ్యడం నాది అంతకంటే పెద్దపొరబాటు.''

''అలాగా?... అయితే ఇవాళ నుంచి నాతో మాట్లాడకు. నాకు ఒళ్ళు మండుకు పోతూంది.''

''నాకూ మండి పోతూంది ఒళ్ళు నిన్ను చూస్తూంటే?''

''షటప్!''

''యూ షటప్!''

జుట్టూ జుట్టూ పట్టుకోబోయిన వాళ్ళిద్దర్నీ తోటి గుమాస్తాలు జోక్యం చేసుకుని విడదీశారు. ఆరోజు అంతా ఒకరికేసి ఒకరు కొరకొరగా చూస్తూనే ఉన్నారు. ఇంటి దగ్గరకూడా ఎవరి మీదా పిల్లి మీదా పెట్టి మాటలు అనుకుంటూనే ఉన్నారు.

రేపటి పాట

వచ్చే ఉగాది నాటికైనా
నా జాతి ఆశల గాదెలు నిండే
శుభ సమయం రావాలని,
ఆ ఉగాది ఊహలు తెలుగువాడి
హృదయ వీణా తరంగాల
పల్లవులై మోడు వారిన మనసు
చిగురించాలని,
అప్పటికైనా నా వాడలు వెలుగువాడలై
వెలలేని మాగాణులై
తెలుగన్నల కన్నుల్లో వరికంకుల
నవ్వులు నడయాడాలని,
రాజకీయాల ఎండలూ, వడగాడ్పులూ
తగ్గి తెలుగు వాకిళ్ళలో పచ్చని వరి
చేల పైరుగాలి దోబూచులాడుతూ
మనసులు చల్లబడాలని,
ఆ చల్లని వాడల్లో తెలుగువాడు
సగర్వంగా తల ఎత్తుకు తిరగాలని,
నగ మెత్తుకు ఎదగాలని...

-ఎల్లోరా

రెండు రోజులు పోయాక విశ్వనాథ్ తన సీటుని మార్చుకుని గోపాలం వైపు వీపు పెట్టుకుని కూర్చున్నాడు.

మరో నాలుగు రోజులు పోయాక విశ్వనాథ్ చేత గోపాలం గది ఖాళీ చేయించాడు.

ఇలా వాళ్ళిద్దరి మధ్యా మళ్ళీ పచ్చగడ్డి వేస్తే భగ్గు మనడం మొదలెట్టాక, ట్రాన్స్‌ఫర్ అయి ఆఫీసరుగారు మరో ఊరు వెళ్ళిపోయారు.

దానితో ఆఫీసు ఆఫీసు అంతా మహాక ఉమ్మడిగా సమావేశం అయి, ఆశ్చర్యంగా ముక్కు మీద వేలేసుకుంటూ ఈ విధంగా తీర్మానం చేశారు:

''నిజానికి మన గోపాలం, విశ్వనాథ్ ఇద్దరూ మొదటినుంచీ భిన్న ధ్రువాలే. మధ్యలో 'మాగ్నటిక్ మెరిడియన్' లాగ మన ఆఫీసరుగారు ఈ ఊరు వచ్చి ఆ భిన్న ధ్రువాలు రెండింటినీ ఏకం చేశారు. మనస్తూ ఏకం చేసిన పెద్దమనిషి మరి వెళ్ళిపోతూ విడదీసెయ్యడమ్మా... అందుకే పాపం ఆ కాస్త పనీకూడా ఆయనే చేసేసి వెళ్ళిపోయారు. నిజానికి వీళ్ళ మైత్రికి ఆఫీసరుగారే కారణం. మళ్ళీ వీళ్ళ విరోధానికికూడా ఆయనే కారణం. ఏమైతే నేం? వీళ్ళిద్దరూ ఇలా విడిపోయి ఉండడమే మనకి మంచిది. రోజూ మనకి కావలసినంత కాలక్షేపం.''

ఎవరేం తీర్మానాలు చేసుకుంటే ఏం?
గోపాలం గోపాలమే.
విశ్వనాథం విశ్వనాథమే!
ఆఁ... అంతే.

*

ఉన్నవ విజయలక్ష్మి రచనలు
ఆఫీసరుగారమ్మాయి .. 9.00
తప్పునాదికాదు .. 7.00
పిలుపుకోసం .. 8.00
సాధన .. 8.00; నిరీక్షణ .. 7.50
అర్ధాంగి 5.00
ఏది కర్తవ్యం? 8.50
సుమిత్ర .. 8.50
అంతస్తులు-అభిమానాలు . 6.00
సురేఖా పరిణయం . 5.50
గంటి వెంకట రమణ రచనలు
దిగేము 5.00
మరుద్వతి కన్య
ప్రణయగాథ .. 6.00
దేవుడు మూగ బోయాడు . 6.50
ఆశలు వేసిన
కాటు .. యం.జి. సరస్వతి . 8.00

మీ ఉత్తమ అభిరుచికే ప్రతీకలు
దేవేంద్ర పబ్లిషర్స్
ఏలూరు రోడ్
విజయవాడ
520 002

డా॥ కొర్రపాటి గంగాధరరావు రచనలు
స్వర్గసీమ .. 7.00. బోధిశ్రీ .. 7.00
లంబాడోళ్ళ రాందాసు ... 6.00
నవత-మానవత .. కొండమూడి వర్షిణీదేవి 10.00
డాక్టర్ సుజాత | వేములు .. 8.00
హంసగీతి | మీనాక్షీదేవి 10.00
వెలుగు నీడలు .. జి. హేమంత్ 9.00
వాసవి .. " " 6.50
జీవన ప్రవంతి .. శ్యామల . 6.50
నిశ్శబ్ద తరంగాలు ... అట్లూరి చౌదరాణి .. 7.00
పవని నిర్మల ప్రభావతి రచనలు
పాములూ-నిచ్చెనలూ .. 6.50
జీవిత కెరటాలు .. 6.50